

1. Věřím, až jarní déšť poslední spláchne z hořkejch let
a na dlaních z vyprahlejch dnů zůstane vyschlej amulet,
že nakonec jak ptačí křídla zašumí něhou v srdci mým
tvůj měkkej hlas, co řekne mi, že zůstane už jenom s ním.
2. Věřím, že láska chutná tím víc, čím je jí míň,
tak už to je a písni svou na tomhle nic už nezměním,
jen mít na chvíli sílu zastavit okamžik a čas,
abych svůj den tak jako dřív nakonec zase nepropás'.
R: Never more, never more, never more, never more.
3. Věřím, že lidi zlí často nemůžou v noci spát,
i když už vím, že svědomí se nechá schovat pod kabát,
věřím a věřit musím, že křivda křivdou zůstane,
i když jsi chlap a hořkost z ní podzimní vítr odvane.
4. Věřím v deštivej den, kdy už ti zbejvá jenom pít
a poslední cigáro máš a zvonek nechce zazvonit,
věřím, že nakonec za dveřma musí někdo stát,
protože čas je hroznej pán a nemusí se na nic ptát.
R:
5. Věřím, že přijde den, kdy zůstane čas chvíli stát
a do polí tak jako dřív lidi se půjdou milovat,
pak snad přestane krákat ten starej havran ze zlejch hor
a nikdy víc neuslyším to jeho věčný "never more".
6. Věřím, až přejde čas opilejch nocí, smutnejch rán,
přiletí pták a všechno zlý odnese oknem dokořán,
za ním chraptivým hlasem bude se ztrácet temnej chór,
až nakonec neuslyším to jeho strašný "never more".
R: